

Saga: Maija Spolander | Illustrationer: Henna Ryyänen

Eken, Unna och de vita strecken

– Jag hittade dem, jag hittade dem! ropade kaninen Unna vid foten av Eken-ekorres hemgran.

Eken hoppade ner från en gren och var nyfiken på om Unna hade hittat några av de nötgömmor han själv gömt och glömt bort.

– Nej, inte dem, utan vita streck! De som barnen sjöng om igår, både där inne och här ute.

– "Vitt streck visar vägen, där man tryggt kan gå...", mindes Unna.

Vännerna Unna och Eken bodde i Björnbackens skog, som låg granne med daghemmet Björntassen. Unna och Eken följde noggrant och nyfiket med vad som hände där. Särskilt Eken var mycket intresserad av att lära sig viktiga saker – och han lärde gärna vidare till kaninen Unna.

Vad brukade Unna och Eken följa med?

S: Kaninen och ekorren tyckte om att följa med vad barnen och vuxna på daghemmet Björntassen gjorde och lärde sig.

Men nu såg Eken sträng ut när han förstod att Unna menade de vita strecken som går över vägen – övergångsstället.

– Har du varit ute på vägen? frågade Eken strängt.

Unna berättade att hon bara kikat försiktigt bakom en buske, så att ingen såg henne, och att hon inte gått ut på vägen.

Eken blev lugnare och lovade att de kunde gå och titta på övergångsstället tillsammans – men Unna fick inte längre hoppa ut i trafiken ensam. I deras egen skog fanns det gott om plats och saker att göra för en liten kanin.

Varför fick den lilla kaninen inte gå ut i trafiken ensam?

S: I trafiken finns det många bilar, cyklar och andra fordon, så man måste veta hur man rör sig säkert.

Varför var skogen en bättre lekplats?

S: Skogen är en bra lekplats eftersom det finns mycket utrymme att leka på. Den är också säkrare, eftersom det inte finns bilar eller cyklar där.

På eftermiddagen gav sig vännerna iväg, tryggt längs skogsstigarna, mot den väg som Unna tidigare hade kikat på.

- Ett övergångsställe är en trygg plats att korsa vägen, berättade Eken medan de tittade på bilarna som körde förbi. Bilföraren vet att man måste vara extra uppmärksam vid ett övergångsställe.
- Nu på vintern, när det finns snöhögar och det är mörkt, måste alla – barn, vuxna och bilister – vara superuppmärksamma. Barn är så små att föraren kanske inte ens ser dem vid övergångsstället.
- Och jag är ännu mindre än barnen, förstod Unna.
- Får man korsa vägen någon annanstans än vid övergångsstället? frågade Unna.
- Ja, om det inte finns något övergångsställe i närheten. Men då måste man vara helt säker på att det inte kommer några bilar, och man måste gå rakt över vägen, svarade kloka Eken.

Visa bilderna på sidan 5 och fråga: Vilket djur korsar vägen säkrare?

S: Ekorren Eken korsar vägen säkrare. När man går rakt över vägen blir sträckan kortare och därför säkrare. Unnas väg är längre eftersom hon går snett över vägen. Då är hon längre tid ute i trafiken.

Plötsligt spetsade Eken öronen och hoppade upp i ett träd. Han tittade mot daghemmet.

- Rame och Neela kommer med Rames mormor, berättade Eken. Nu måste du gömma dig i busken där, jag stannar här uppe i trädet, instruerade han.

– Vi stannar och tittar om de korsar vägen. Jag vill se hur det går till.

Djurvännerna följde tyst och noggrant med hur barnen och mormor gick på trottoaren – på den sida som låg längst bort från vägen. När de kom till den större vägen stannade de vid övergångsstället. De tittade åt båda hållen. De lyssnade. När de var säkra på att det var tryggt, gick de utan att tveka över vägen. På andra sidan fanns en hållplats. Där väntade de på bussen.

– Bra Rame, bra Neela, bra mormor – det gick helt rätt till! jublade Eken.

**Neela, Rame och Rames mormor korsade vägen skickligt.
Hur gjorde de?**

S: 1. Stanna 2. Titta åt alla håll 3. Lyssna 4. Gå

Unna hoppade fram ur busken. Hon hade bråttom tillbaka till skogen.

– Jag ska göra ett eget övergångsställe av snö där hemma. Det ska leda mig till min trygga buske, planerade Unna.

Eken tyckte att det var en utmärkt idé.

Så hoppade vännerna tillbaka till sin trygga skog i Björnbacken.

Unna började genast samla snö till de vita strecken. Om man lyssnade riktigt noga kunde man höra henne sjunga: "Vitt streck visar vägen, där man tryggt kan gå..."

Tips på aktiviteter kopplade till sagan

När du gör uppgifterna kan du använda bildstödkorten som finns på sidorna 6 och 7.

1.

Upprepa ramsan tillsammans med barnen. Ni kan också berika ramsan med rörelser (inom parentes):

"Jag går (gå på stället),
jag stannar (stå rakt som en pinne),
och tittar åt alla håll (titta åt båda sidor).
Jag lyssnar (händer bakom öronen),
och när vägen är fri,
går jag (gå på stället),
jag går noggrant över vägen (gå på stället)."

Ramsan kan också framföras som pantomim – utan ljud.

2.

Lär barnen leken "Övergångsställets superkrafter". Leken innehåller följande rörelser:

- Stanna = stå rakt som en pinne
- Titta åt alla håll = vrid på huvudet och titta åt sidorna
- Lyssna = lägg händerna bakom öronen och lyssna noggrant
- Gå = gå på stället

Ge barnen kommandon i varierande ordning och tempo. Hänger de med?

3.

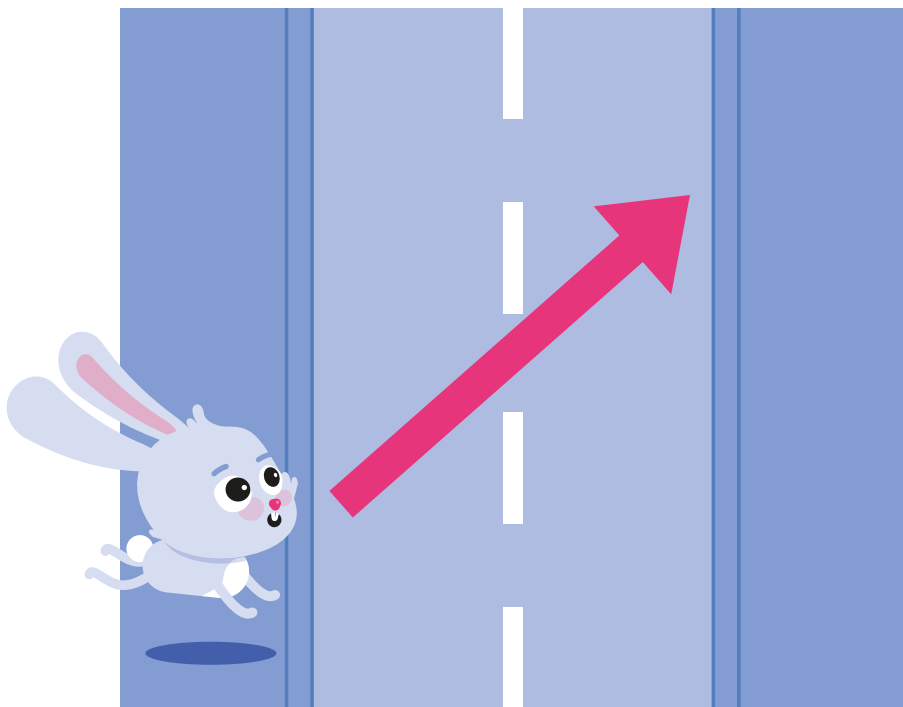
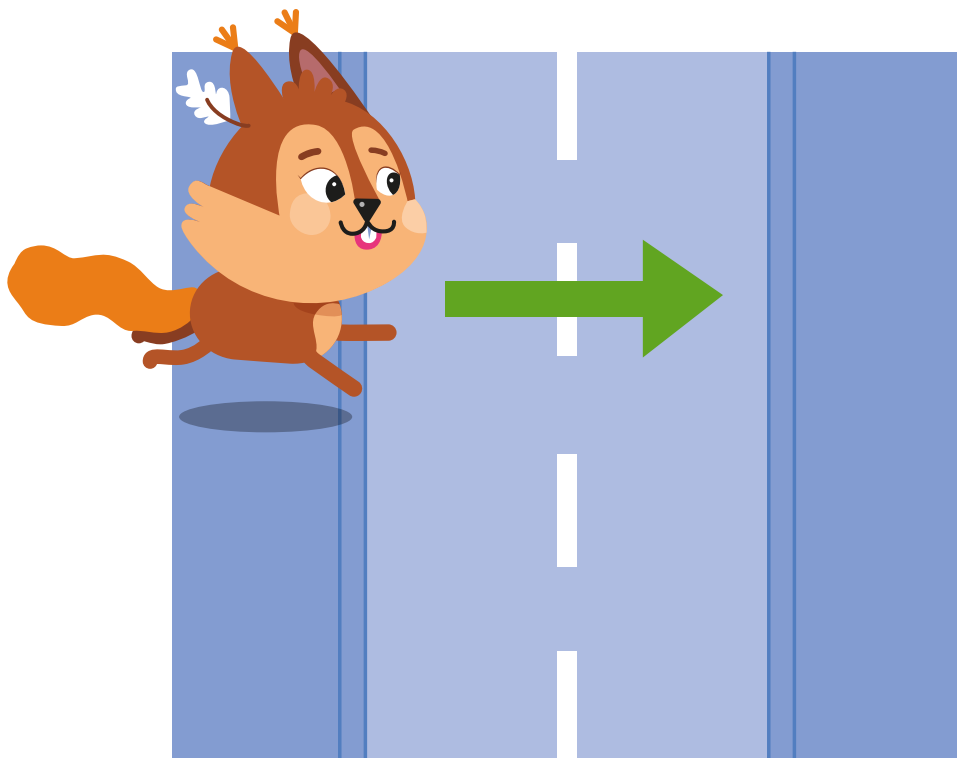
Ge barnen i uppgift att öva på att korsa övergångsstället med till exempel legogubbar. Figurerna ska kunna färdigheterna: stanna, titta åt alla håll, lyssna och gå.

4.

Ställ denna gåta till barnen:

Vid ett övergångsställe kan du ibland se en stolpe med en grön och en röd figur. Vad är det för stolpe? Vad betyder det gröna ljuset? Vad betyder det röda ljuset?

Svar: Stolpen är ett trafikljus (bilderna i bildstödkorten s. 6 och 7). Grönt ljus betyder att man får gå över vägen. Rött ljus betyder att man måste stanna och vänta tills det blir grönt. Innan man går över måste man vara uppmärksam som en hök och se att bilarna har stannat.

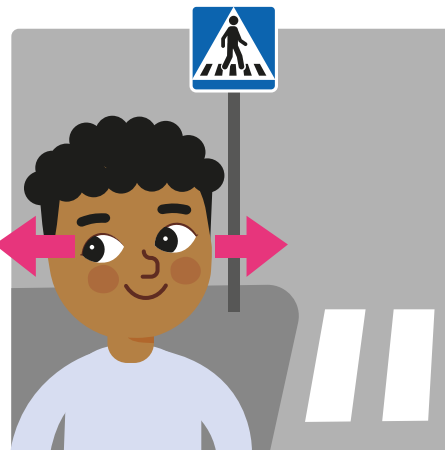

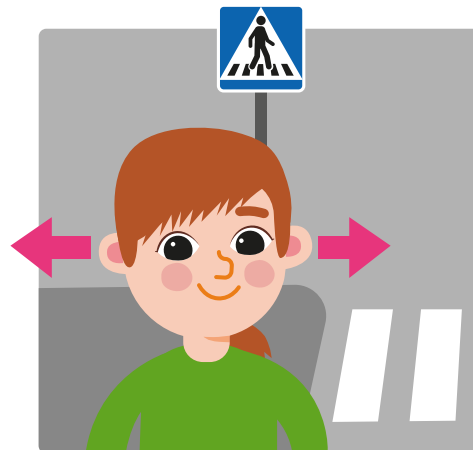
övergångsställe

stanna

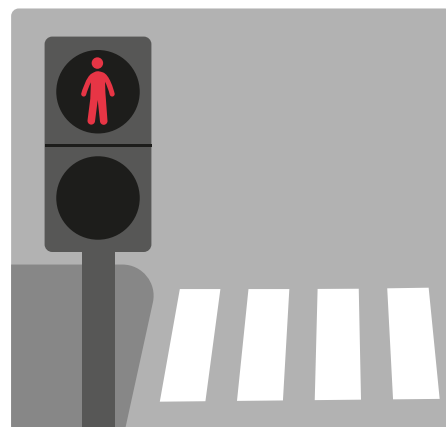
Titta åt alla håll.

lyssna

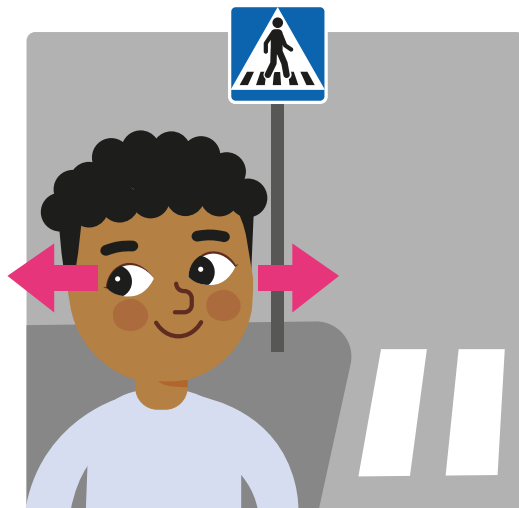
gå

Stanna och vänta.

Gå över vägen.

“
Jag går.
Jag stannar.
Tittar åt alla håll.
Lyssnar.
När vägen är klar, går jag.
Jag går noggrant över vägen.”

